

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

20 januari 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel
cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	9
Advies van de Raad voor Cultuur	13
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	17
Advies van de Raad van State	21
Ontwerp van decreet	29
Bijlage: Conventie	33
– Nederlandse tekst	35
– Engelse tekst	51

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Ontstaan van de Conventie

In 1972 gaf de Algemene Vergadering van Unesco haar goedkeuring aan de Conventie voor de bescherming van het cultureel (onroerend) en natuurlijk erfgoed in de wereld. Die Conventie werd goedgekeurd bij het Vlaams decreet van 1 juni 1994 en trad in werking op 24 oktober 1996.

Het duurde tot 1989 vooraleer er een Aanbeveling voor de bescherming van de traditionele cultuur en folklore zou gestemd worden. Deze bleek onvoldoende impact te hebben om ook het immaterieel erfgoed op een evenwaardige manier te beschermen.

De kwetsbaarheid van dit immaterieel erfgoed noopte Unesco ertoe in het begin van de 21e eeuw een programma uit te werken voor het uitroepen van Meesterwerken van het mondeling en immaterieel erfgoed van de mensheid, waarvan de eerste proclamatie in 2001 plaatsvond. De tweede proclamatie was in 2003 (de Gilles van Binche) en de derde zal plaatshebben eind 2005. Voor deze derde proclamatie heeft de Vlaamse Gemeenschap, in samenwerking met het Vlaams Steunpunt voor Volkscultuur vzw, de Volkssportcentrale vzw en de Vlaamse Traditionele Sporten vzw, de volkssport 'schietspelen op staande en liggende wip' voorgesteld.

Gelijklopend met de eerste proclamatie, begon binnen Unesco, op vraag van de Algemene Vergadering, de voorbereiding van een Conventie waarbij het type erfgoed en de mogelijke beschermingsmaatregelen dienden omschreven te worden.

Via een aantal expertenvergaderingen waaraan door de Vlaamse Gemeenschap deelgenomen werd in de persoon van Marc Jacobs, directeur van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur vzw, werd een eerste ontwerptekst voorgelegd aan de ministers van Cultuur tijdens een bijeenkomst in Istanbul in september 2002.

Op 14 juni 2003 was de finale tekst klaar. De Conventie werd op 17 oktober 2003 aangenomen op de bijeenkomst van de Algemene Vergadering.

2. Doel van de Conventie

De Conventie beoogt het immaterieel cultureel erfgoed te beschermen. Zij wil het respect verzekeren

voor het immaterieel cultureel erfgoed van de betrokken gemeenschappen, groepen en individuen en wil op lokaal, nationaal en internationaal niveau het bewustzijn verhogen, voornamelijk onder jongeren, van het belang van het immaterieel erfgoed voor de culturele identiteit en de bescherming van de culturele diversiteit en de menselijke creativiteit.

De Conventie wil de lidstaten van Unesco aanzetten om in een geest van samenwerking en wederzijdse ondersteuning, samen met haar bij te dragen tot de bescherming van dit erfgoed en hiervoor binnen hun land de nodige ondersteunende maatregelen te treffen om de leefbaarheid van het immaterieel erfgoed te verzekeren door bijvoorbeeld de identificatie, de documentatie, het onderzoek, de bescherming, de promotie, de versterking en de overdracht (formeel en niet-formeel onderwijs) van dit erfgoed.

Op internationaal niveau wil de Conventie een 'Representatieve Lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid' opstellen, up-to-date houden en publiceren. Daarnaast wil zij een 'Lijst van het immaterieel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft' opstellen om gepaste beschermingsmaatregelen te kunnen nemen. Bovendien selecteert en promoot de Conventie geregeld nationale, subregionale en regionale programma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het erfgoed.

3. Belang van de Conventie

Het immaterieel erfgoed, zijnde de praktijken, voorstellingen, uitdrukkingen, kennis, vaardigheden, instrumenten, objecten, artefacten en culturele ruimtes die ermee geassocieerd worden, wordt overgedragen van generatie op generatie, waarbij het voortdurend herschapen wordt door gemeenschappen en groepen als antwoord op hun omgeving, hun interactie met de natuur en hun geschiedenis, en geeft hen een gevoel van identiteit en continuïteit. Het is een hoofdbron van culturele diversiteit en een waarborg voor duurzame ontwikkeling.

De processen van globalisering en sociale transformatie geven, naast de voorwaarden die zij scheppen voor hernieuwde dialoog tussen gemeenschappen, ook aanleiding tot ernstige bedreigingen van achteruitgang, verdwijning en vernietiging van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder ten gevolge van een gebrek aan hulpmiddelen of een gemis van aandacht om zulk erfgoed te beschermen.

Rekening houdend met de intensieve wederzijdse afhankelijkheid tussen het immaterieel cultureel erfgoed en het materieel cultureel en natuurlijk erf-

goed, is het geen goede zaak dat er tussen beide een onevenwicht blijft bestaan. De bescherming van het materieel cultureel en natuurlijk erfgoed is door de Conventie van 1972 wereldwijd erkend en aanvaard. Helaas dekken de maatregelen niet het immateriële aspect van het erfgoed. De Conventie van 17 oktober 2003 komt aan dit nijpend probleem tegemoet.

Er was bovendien vastgesteld, 30 jaar na de Conventie van 1972, dat vooral de ontwikkelde landen voldoende middelen bezaten om een monument of historische site te kunnen voorbereiden voor een plaats op de Unesco-wereldranglijst. De ontwikkelingslanden, waar eerder tradities, rituelen, kortom het immaterieel erfgoed het leeuwenaandeel van hun cultureel patrimonium uitmaken, konden bijgevolg geen voordeel halen uit de Conventie 1972.

Het immaterieel cultureel erfgoed speelt een onschatbare rol in het dichterbij elkaar brengen van mensen en bevordert zo de interactie en het begrip tussen hen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

De Conventie telt 40 artikelen, verdeeld over negen titels.

1. Algemene bepalingen

De doelstellingen van de Conventie worden verwoord in artikel 1:

- het immaterieel cultureel erfgoed beschermen;
- respect verzekeren voor het immaterieel cultureel erfgoed van de betrokken gemeenschappen, groepen en individuen;
- op lokaal, nationaal en internationaal niveau het bewustzijn verhogen van het belang van het immaterieel cultureel erfgoed en daarvoor wederzijdse waardering verzekeren;
- voor internationale samenwerking en hulp zorgen.

Artikel 2 geeft een omschrijving van de gebruikte termen, zoals “immaterieel cultureel erfgoed”, “bescherming” en “lidstaten”.

Artikel 3 bepaalt de relatie van de Conventie met andere internationale instrumenten.

2. Organen van de conventie

Artikel 4 behandelt de oprichting en de werking van de Algemene Vergadering van de Verdragsluitende Partijen. Die Algemene Vergadering is het soevereine lichaam van de Conventie. Zij komt om de twee jaar samen in een gewone vergadering maar ook buitengewone vergaderingen zijn mogelijk.

Artikel 5 bepaalt de oprichting en de samenstelling van het Intergouvernementeel Comité voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed. Het bestaat initieel uit de afgevaardigden van 18 lidstaten, die gekozen worden uit de 30 lidstaten die hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neergelegd hebben zodat de Conventie, conform artikel 34, in werking kon treden. Het aantal leden wordt verhoogd naar 24 als 50 lidstaten Partij zijn bij de Conventie.

Artikel 6 legt de modaliteiten vast voor de verkiezing en de ambtstermijnen van de staten die lid zijn van het Comité. Bij de verkiezing worden de principes van evenwichtige geografische spreiding en toerbeurt nageleefd. De lidstaten worden verkozen in de Algemene Vergadering voor een termijn van 4 jaar. De ambtstermijn van de helft van de verkozenen bij de eerste verkiezing, is evenwel beperkt tot 2 jaar. Om de 2 jaar vernieuwt de Algemene Vergadering de helft van de leden van het Comité. Een lidstaat kan niet verkozen worden voor 2 opeenvolgende termijnen.

In artikel 7 worden de functies van het Comité bepaald:

- de doelstellingen van de Conventie promoten en de implementatie aanmoedigen en controleren;
- *best practices* duiden en aanbevelingen doen over beschermingsmaatregelen;
- een ontwerpplan voor het gebruik van de middelen van het Fonds voorbereiden en ter goedkeuring voorleggen aan de Algemene Vergadering;
- manieren zoeken om de middelen van het Fonds te vergroten;
- operationele richtlijnen voor de uitvoering van de Conventie voorbereiden en ter goedkeuring voorleggen;
- de verslagen van de lidstaten onderzoeken en samenvatten;

- aanvragen van de lidstaten onderzoeken en erover beslissen.

Artikel 8 beschrijft de werkwijzen van het Comité:

- het is verantwoording verschuldigd aan de Algemene Vergadering en brengt verslag uit over zijn activiteiten en beslissingen;
- het keurt zijn huishoudelijk reglement goed;
- het mag op tijdelijke basis een ad-hoc commissie voor overleg oprichten;
- het mag specialisten uitnodigen op zijn vergaderingen.

Artikel 9 bepaalt hoe raadgevende organisaties geaccrediteerd kunnen worden: het Comité legt de accreditatie, en haar criteria en bepalingen, voor aan de Algemene Vergadering.

Artikel 10 stelt dat het Comité bijgestaan wordt door het secretariaat van Unesco, dat de documentatie van de Algemene Vergadering en het Comité en de ontwerpagenda van hun vergaderingen voorbereidt en de uitvoering van hun beslissingen verzekert.

III. Bescherming van het immaterieel erfgoed op nationaal niveau

Artikel 11 gaat over de rol van de Verdragsluitende Partijen: zij moeten maatregelen nemen om het immaterieel cultureel erfgoed op hun grondgebied te beschermen en de verschillende elementen identificeren en definiëren met de medewerking van gemeenschappen, groepen en relevante niet-gouvernementele organisaties (ngo's).

Artikel 12 stelt dat de Verdragsluitende Partijen inventarissen moeten opstellen van het immaterieel cultureel erfgoed op hun grondgebied. In hun verslag aan het Comité moet relevante informatie over die inventarissen opgenomen worden.

Artikel 13 somt in vier punten andere maatregelen voor bescherming op, die de Verdragsluitende Partijen moeten proberen te nemen en uit te voeren:

- het voeren van een algemeen beleid gericht op de bevordering van de rol van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij en de integratie van dat erfgoed in stappenplannen en programma's;

- één of meer competente instellingen aanduiden of oprichten die instaan voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed;

- wetenschappelijke, technische en artistieke studies en onderzoeksmethodologieën aanmoedigen, vooral over het immaterieel cultureel erfgoed dat in gevaar is;

- geschikte wettelijke, technische, administratieve en financiële maatregelen nemen om de toegang tot het immaterieel cultureel erfgoed mogelijk te maken en om dat erfgoed de nodige bekendheid te geven via vorming en het verstrekken van documentatie.

Artikel 14 gaat over specifieke maatregelen op het vlak van vorming, sensibilisatie en capaciteitsopbouw. De Verdragsluitende Partijen moeten:

- de erkenning van, het respect voor en de ontsluiting van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij verzekeren;
- het publiek informeren over de gevaren die het erfgoed bedreigen en over de activiteiten die uitgevoerd worden om de Conventie na te leven;
- vorming bevorderen op het vlak van de bescherming van natuurlijke ruimtes en geheugenplaatsen.

Artikel 15 vraagt aan de Verdragsluitende Partijen de breedst mogelijke participatie van gemeenschappen, groepen en indien wenselijk individuen, bij de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed.

4. Bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed op internationaal niveau

Artikel 16 zegt dat het Comité, met het oog op een betere zichtbaarheid van het immaterieel cultureel erfgoed en het bewustzijn van zijn betekenis, een Representatieve Lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid opstelt, actualiseert en publiceert.

Artikel 17 regelt de opstelling door het Comité van een Lijst van het immaterieel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft.

Door artikel 18 krijgt het Comité de mogelijkheid om nationale, subregionale en regionale program-

ma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het erfgoed te promoten. Het Comité begeleidt de implementatie van die programma's, projecten en activiteiten door *best practices* te verspreiden.

5. Internationale samenwerking en bijstand

Artikel 19 definieert de internationale samenwerking en bepaalt dat de Verdragsluitende Partijen de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed als van algemeen belang voor de mensheid erkennen.

Artikel 20 bepaalt de algemene doelstellingen van de internationale bijstand. Die bijstand kan verleend worden voor:

- de bescherming van het erfgoed dat opgenomen is in de Lijst van immaterieel cultureel erfgoed dat dringend bescherming nodig heeft;
- de voorbereiding van inventarissen;
- de ondersteuning van programma's, projecten en activiteiten op nationaal, subregionaal en regionaal niveau;
- elk ander doel dat het Comité nodig acht.

Artikel 21 omschrijft de mogelijke vormen die de internationale bijstand kan aannemen:

- studies over verschillende aspecten van bescherming;
- het inzetten van experts en beoefenaars;
- de vorming van personeel;
- de uitwerking van standaardbepalende en andere maatregelen;
- de oprichting en het beheer van infrastructuren;
- het zorgen voor uitrusting en knowhow;
- andere vormen van financiële en technische bijstand.

Artikel 22 handelt over de voorwaarden waaronder internationale bijstand kan verkregen worden.

Artikel 23 bepaalt dat elke lidstaat internationale bijstand kan vragen.

Artikel 24 stelt dat internationale bijstand geregeld wordt door middel van een overeenkomst tussen een lidstaat en het Comité. De begunstigde lidstaat deelt de kosten van de beschermingsmaatregelen en hij legt een verslag voor aan het Comité over de manier waarop hij gebruik maakt van de bijstand.

6. Fonds voor het immaterieel cultureel erfgoed

Artikel 25 gaat over de aard en de middelen van het Fonds. Het bestaat uit een trustfonds dat opgericht is in overeenstemming met de financiële reglementen van Unesco. Het wordt gespijsd door:

- bijdragen van de lidstaten;
- door de Algemene Vergadering toegewezen fondsen;
- bijdragen, schenkingen of legaten van andere staten, internationale organisaties en publieke of private instellingen of personen;
- alle intresten, verschuldigd op de middelen van het Fonds;
- fondsen, verzameld door collectes en ontvangsten van evenementen;
- alle andere middelen die toegestaan worden door de reglementen van het Fonds en die moeten opgemaakt worden door het Comité.

Het gebruik van de middelen door het Comité wordt beslist op basis van de richtlijnen die bepaald worden door de Algemene Vergadering. Geen politieke, economische of andere voorwaarden die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de Conventie, mogen verbonden worden aan de bijdragen.

Artikel 26 behandelt de bijdragen van de Verdragsluitende Partijen aan het Fonds, waarbij wordt gesteld, dat deze om de twee jaar dienen betaald te worden en dat zij 1% van de bijdrage aan de gewone begroting van Unesco niet mogen overschrijden. Elke Verdragsluitende Partij mag echter op het ogenblik van het neerleggen van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, verklaren dat zij niet gebonden is door die bepaling.

De verplichte bijdrage van België bedroeg in 2004 € 1.509.703. Die bijdrage werd betaald door de Federale Overheidsdienst (FOD) Ontwikkelingssamenwerking.

Een Verdragsluitende Partij die achterstaat met de betaling van haar bijdrage, is niet verkiesbaar als lid van het Comité.

Volgens artikel 27 kunnen de Verdragsluitende Partijen ook vrijwillige aanvullende bijdragen voor het Fonds betalen.

Artikel 28 bepaalt de mogelijke steun van de Verdragsluitende Partijen aan internationale geldinzamelingscampagnes ten voordele van het Fonds.

7. Verslagen

In artikel 29 engageren de Verdragsluitende Partijen zich om geregeld bij het Comité verslag uit te brengen over de legislatieve, regulerende en andere maatregelen die zij nemen voor de implementatie van de Conventie.

Artikel 30 bepaalt dat het Comité verslag uitbrengt aan de Algemene Vergadering bij elk van zijn zittingen.

8. Overgangsclausule

Artikel 31 is een overgangsclausule die de relatie regelt met de proclamatie van meesterwerken van het orale en immateriële erfgoed van de mensheid. Na de inwerkingtreding van de Conventie worden geen verdere proclamaties meer gedaan.

9. Slotclausules

Artikel 32 handelt over de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van deze Conventie door de lidstaten van Unesco. De directeur-generaal van Unesco treedt op als depositaris.

Artikel 33 bepaalt dat de Conventie ook openstaat voor niet-lidstaten van Unesco en voor territoria die een volledig intern zelfbestuur genieten maar die geen volledige onafhankelijkheid verworven hebben.

Artikel 34 geeft aan dat de Conventie in werking treedt drie maanden na de datum waarop de dertigste Verdragsluitende Partij haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neergelegd heeft. Voor andere lidstaten treedt zij in werking drie maanden na de neerlegging van hun akte.

Artikel 35 behandelt de verplichtingen die van toepassing zijn op de federale of niet-unitaire systemen. Wanneer de uitvoering van de bepalingen van de Conventie onder de legale jurisdictie van de federale of centrale legislatieve macht valt, zijn de verplichtingen van het federale of centrale bestuur dezelfde als de verplichtingen voor de lidstaten die geen federale staten zijn. Wanneer de uitvoering onder de jurisdictie van individuele constituerende staten, landen, provincies of kantons valt, die niet verplicht worden door het constitutionele systeem van de federatie om legislatieve maatregelen te nemen, beveelt het federale bestuur aan om de bevoegde overheden op de hoogte te brengen van die bepalingen en de Conventie aan te nemen.

Artikel 36 bepaalt de opzeggingsmodaliteiten van de Conventie. Elke Verdragsluitende Partij kan de Conventie schriftelijk opzeggen. De opzegging gaat in twaalf maanden na de ontvangst van de opzeggingsakte. De opzegging beïnvloedt in geen geval de financiële verplichtingen van de lidstaat tot de datum waarop de terugtrekking ingaat.

Artikel 37 beschrijft de functies van de directeur-generaal van de Unesco als depositaris.

In artikel 38 worden een aantal bepalingen opgesomd met betrekking tot de procedure om amendementen aan te brengen aan deze Conventie. Elke Verdragsluitende Partij kan schriftelijk amendementen voorstellen. Als binnen zes maanden de helft van de Partijen positief antwoordt op de aanvraag, wordt het amendement geagendeerd op de eerstvolgende Algemene Vergadering. Amendementen worden goedgekeurd met een tweederde meerderheid van de aanwezige en stemgerechtigde Partijen. Na goedkeuring worden zij voor bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, voorgelegd aan de Partijen. Zij treden in werking drie maanden nadat een tweederde meerderheid bovenvermelde akte ingediend heeft.

De procedure is niet van toepassing op amendementen op artikel 5 betreffende het aantal lidstaten van het Comité. Die amendementen treden in werking op het moment dat zij goedgekeurd zijn.

Artikel 39 bepaalt in welke talen de Conventie opgesteld is en bevestigt de rechtsgeldigheid van deze teksten.

Artikel 40 stelt dat de Conventie geregistreerd wordt bij het secretariaat van de Verenigde Naties.

III. PROCEDUREVERLOOP EN GEMENGDKARAKTER” VAN DE OVEREENKOMST

De Algemene Vergadering van Unesco nam tijdens haar 32e vergadering, die plaatsvond in Parijs van 29 september tot 17 oktober 2003, de tekst van de Conventie aan.

Tijdens zijn vergadering d.d. 7 oktober 2003 legde de Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het exclusief communautair karakter vast. Het immaterieel cultureel erfgoed valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen. De ICBB heeft die beslissingen op 15 maart 2005 bekrachtigd.

Ondertekening van de Conventie is niet nodig omdat deze aangenomen werd tijdens de Algemene Vergadering van Unesco.

Artikel 30 stelt dat de Conventie in werking treedt drie maanden na de neerlegging van de dertigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Half oktober 2005 hebben 23 landen (Algerije, Mauritius, Japan, Gabon, Panama, China, de Centraal-Afrikaanse Republiek, Letland, Litouwen, Wit-Rusland, Zuid-Korea, de Seychellen, Syrië, de Verenigde Arabische Emiraten, Mali, Mongolië, Kroatië, Egypte, Oman, Dominica, India, Vietnam en Peru) hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neergelegd.

Uit de groep van de eerste 30 landen die overgaan tot bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, wordt het Intergouvernementeel Comité, dat bestaat uit 18 leden, samengesteld. Voor dat Comité is een belangrijke rol weggelegd. Het is om diverse redenen van groot belang om één van de 18 leden te zijn die vanaf de inwerkingtreding van de Conventie in het Comité mogen zetelen. Als de Vlaamse Gemeenschap, als lid van de Belgische delegatie, vanaf het begin in het Comité kan zetelen, kan zij een stempel drukken op de opstelling van de operationele richtlijnen, en dus ook op de effectieve uitwerking van de Conventie. De waarde en het potentieel voor de operationele toepassing van de Conventie, zijn bovendien bijzonder groot, zowel op mondiaal vlak als voor het erfgoedbeleid van de Vlaamse Gemeen-

schap. In het erfgoedveld in het algemeen en de sector volkscultuur in Vlaanderen in het bijzonder, wordt de Conventie als een belangrijk referentiepunt gezien. In de beleidsnota Cultuur 2004-2009 wordt het belang van de ratificatie onderstreept.

IV. ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)

De SERV heeft zich aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing op 19 oktober 2005.

V. ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR

De Raad voor Cultuur gaf een gunstig advies op 18 oktober 2005

VI. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State gaf een advies op 12 december 2005.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming
van het immaterieel cultureel erfgoed,
opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003

DE VLAAMSE Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR

Ratificatie UNESCO-conventie over immaterieel cultureel erfgoed.

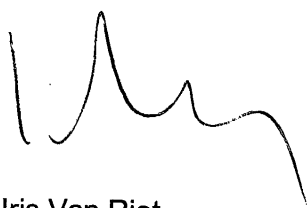
Advies van de Raad voor Cultuur

Aan de Raad voor Cultuur werd advies gevraagd over het ontwerp van decreet houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003.

De Raad adviseert positief ten aanzien van het ontwerp van decreet dat voorziet om in te stemmen met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed zoals opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003.

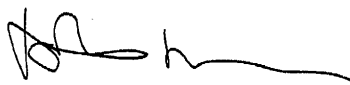
Advies goedgekeurd op 18 oktober 2005.

De secretaris,

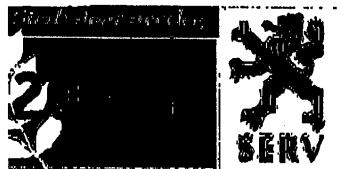
Iris Van Riet

De voorzitter,

Bart De Baere

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 19 oktober 2005
RVP-IT/05-013Aan mevrouw Diane VERSTRAETEN
Directeur-generaal
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft: Principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de Conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003

Geachte mevrouw,

Het dagelijks bestuur heeft de teksten van bovenvermeld ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 19 oktober 2005 aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Met de meeste hoogachting,

Ilse Dielen
voorzitter

kopie : minister Bourgeois

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.496/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 28 november 2005 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003", heeft op 12 december 2005 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een opmerking over een ander punt. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003.

BEVOEGDHEID

3.1. Volgens de memorie van toelichting heeft de Werkgroep "gemengde verdragen" in zijn vergadering van 7 oktober 2003 geoordeeld dat de in de conventie geregelde aangelegenheid behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen. Dit standpunt is achteraf op 15 maart 2005 door de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid bekrachtigd ⁽²⁾.

De Raad van State kan het evenwel met die zienswijze niet eens zijn, en wel om de volgende reden.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

⁽²⁾ Memorie van toelichting, p. 7.

3.2. Het is juist dat de aangelegenheid die in de conventie geregeld wordt, de bescherming betreft van een aspect van het cultureel patrimonium (artikel 4, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 4, § 1, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap), zijnde een aangelegenheid die behoort tot de materiële bevoegdheid van de gemeenschappen.

Luidens artikel 127, § 2, van de Grondwet hebben de decreten van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap slechts kracht van wet respectievelijk in het Nederlandse taalgebied en in het Franse taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de ene of de andere gemeenschap.

Het is echter de federale overheid die bevoegd is voor de maatregelen ter uitvoering van de conventie die rechtstreeks gericht zijn tot personen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad of tot instellingen gevestigd in dat taalgebied die, op grond van hun activiteiten, niet kunnen worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de ene of de andere gemeenschap (de zgn. biculturele instellingen).

Hieruit volgt dat ook de federale wetgevende kamers hun instemming moeten verlenen met de conventie ⁽³⁾.

BIJZONDERE OPMERKING

4. Luidens artikel 39 van de conventie werd de conventie opgesteld in het Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans, en zijn de zes teksten gelijk rechtsgeldig.

⁽³⁾ Zie ook R.v.St., afd. wetg., advies 39.360/4 van 30 november 2005, over een voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap "portant assentiment à la Convention pour la sauvegarde du patrimoine culturel immatériel, faite à Paris le 17 octobre 2003".

Aangezien de leden van het Vlaams Parlement hun instemming moeten kunnen verlenen met een oorspronkelijke tekst, dient men erop toe te zien dat, benevens de Nederlandse vertaling van de conventie, ook minstens één authentieke tekst ervan als bijlage bij het ontworpen decreet wordt gevoegd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De conventie betreffende de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, opgemaakt in Parijs op 17 oktober 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 januari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE:
CONVENTIE

CONVENTIE BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN HET IMMATERIEEL CULTUREEL ERFGOED

Parijs, 17 oktober 2003

De Algemene Conferentie van de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Communicatie ("United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation"), hierna naar verwezen als UNESCO, samengekomen in Parijs, van 29 september tot 17 oktober 2003, voor haar 32ste vergadering,

Refererend aan bestaande internationale instrumenten voor de mensenrechten, in het bijzonder aan de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens uit 1948, het Internationaal Convenant inzake economische, sociale en culturele rechten uit 1966, en het Internationaal Convenant inzake Burgerrechten en Politieke Rechten uit 1966,

Rekening houdend met het belang van immaterieel cultureel erfgoed als een hoofdbron van culturele diversiteit en als een waarborg voor duurzame ontwikkeling, zoals benadrukt in de Aanbeveling over de Bescherming van Traditionele Cultuur en Folklore van UNESCO uit 1989, in de Universele Verklaring over Culturele Diversiteit van UNESCO uit 2001, en Verklaring van Istanboel uit 2002 aangenomen door Derde Ronde Tafel van de Ministers van Cultuur,

Rekening houdend met de diepliggende wederzijdse afhankelijkheid tussen immaterieel cultureel erfgoed en materieel cultureel en natuurlijk erfgoed,

Erkennend dat processen van globalisering en sociale transformatie, naast de voorwaarden die ze creëren voor hernieuwde dialoog tussen gemeenschappen, ook aanleiding geven, net als het fenomeen van intolerantie, tot ernstige bedreigingen van achteruitgang, verdwijning en vernietiging van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder tengevolge van een gebrek aan hulpmiddelen om zulk erfgoed te beschermen,

Zich bewust zijnd van de universele wil en de gemeenschappelijke betrokkenheid om het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid te beschermen,

Erkennend dat gemeenschappen, in het bijzonder autochtone gemeenschappen, groepen en, in sommige gevallen, individuen, een belangrijke rol spelen in de productie, de bescherming, het behoud en de herschepping van het immaterieel cultureel erfgoed, er zo toe bijdragend de culturele diversiteit en menselijke creativiteit te verrijken,

Nota nemend van de verstrekkende impact van de activiteiten van UNESCO om normatieve instrumenten te ontwikkelen voor de bescherming van het cultureel erfgoed, in het bijzonder de Conventie betreffende de Bescherming van het Cultureel en Natuurlijk Werelderfgoed uit 1972,

Verder nota nemend van het feit dat er tot nu toe geen bindend multilateraal instrument bestaat voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed.

Ermee rekening houdend dat de bestaande internationale overeenkomsten, aanbevelingen en resoluties aangaande het cultureel en natuurlijk erfgoed effectief verrijkt en aangevuld moeten worden door middel van nieuwe bepalingen die verband houden met immaterieel cultureel erfgoed,

Rekening houdend met de behoefte om een groter bewustzijn op te bouwen, voornamelijk onder jongere generaties, over het belang van het immaterieel cultureel erfgoed en van zijn bescherming,

Ermee rekening houdend dat de internationale gemeenschap, samen met de Lidstaten, zou moeten bijdragen aan de bescherming van zulk erfgoed in een geest van samenwerking en wederzijdse ondersteuning,

Herinnerend aan programma's van UNESCO die verband houden met het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder de Proclamatie van Meesterwerken van het Orale en Immateriële Erfgoed van de Mensheid,

Rekening houdend met de onschatbare rol van het immaterieel cultureel erfgoed als een factor om mensen dichter bij elkaar te brengen en de uitwisseling en het begrip tussen hen te verzekeren,

Aanvaardt deze Conventie op deze zeventiende dag van oktober 2003.

I. Algemene bepalingen

Artikel 1 - Doelen van de Conventie

De doelen van deze Conventie zijn:

- (a) het immaterieel cultureel erfgoed te beschermen;
- (b) respect voor het immaterieel cultureel erfgoed van de betrokken gemeenschappen, groepen en individuen te verzekeren;
- (c) het bewustzijn op lokale, nationale en internationale niveaus van het belang van het immaterieel cultureel erfgoed te verhogen en om daarvoor wederzijdse waardering te verzekeren;
- (d) voor internationale samenwerking en hulp te zorgen.

Artikel 2 - Definities

Voor de doelen van deze Conventie,

1. Het "immaterieel cultureel erfgoed" betekent de praktijken, voorstellingen, uitdrukkingen, kennis, vaardigheden - zowel als de instrumenten, objecten, artefacten en culturele ruimtes die daarmee worden geassocieerd- die gemeenschappen, groepen en, in sommige gevallen, individuen erkennen als deel van hun cultureel erfgoed. Dit immaterieel cultureel erfgoed, overgedragen van generatie op generatie, wordt altijd herschapen door gemeenschappen en groepen als antwoord op hun omgeving, hun interactie met de natuur en hun geschiedenis, en geeft hen een gevoel van identiteit en continuïteit, aldus respect voor culturele diversiteit en menselijke creativiteit bevorderend. Voor deze Conventie zal uitsluitend rekening gehouden worden met zulk immaterieel cultureel erfgoed dat zowel compatibel is met bestaande internationale instrumenten voor mensenrechten als met de vereiste van wederzijds respect tussen de gemeenschappen, groepen en individuen, en met duurzame ontwikkeling.

2. Het “immaterieel cultureel erfgoed”, zoals gedefinieerd in paragraaf 1 hierboven, manifesteert zich inter alia in de volgende domeinen:

- (a) orale tradities en uitdrukkingen, inclusief taal als een vehikel van immaterieel cultureel erfgoed;
- (b) podiumkunsten;
- (c) sociale gewoonten, rituelen en feestelijke gebeurtenissen;
- (d) kennis en praktijken betreffende de natuur en het universum;
- (e) traditionele ambachtelijke vaardigheden.

3. “Bescherming” betekent maatregelen die erop gericht zijn de leefbaarheid van het immaterieel cultureel erfgoed te verzekeren, inclusief de identificatie, de documentatie, het wetenschappelijk onderzoek, de bewaring, de bescherming, de promotie, de versterking, de overdracht, in het bijzonder door formeel en niet-formeel onderwijs, zowel als het revitaliseren van verschillende aspecten van zulk erfgoed.

4. “De Lidstaten” betekent de Staten die gebonden zijn door deze Conventie en tussen dewelke deze Conventie van kracht is.

5. Deze Conventie is mutatis mutandis van toepassing op de territoria waarnaar verwezen wordt in Artikel 33 die leden worden van deze Conventie conform de voorwaarden bepaald in dat Artikel. Bij uitbreiding verwijst de uitdrukking “Lidstaten” ook naar zulke territoria.

Artikel 3 – Relatie met andere internationale instrumenten

Niets in deze Conventie mag geïnterpreteerd worden als:

- (a) het veranderen van de status of het verminderen van het niveau van bescherming door de Conventie van 1972 betreffende de bescherming van het cultureel en natuurlijk werelderfgoed gegeven aan onroerend goed waarmee een item van het immaterieel cultureel erfgoed direct geassocieerd is; of
- (b) het beïnvloeden van de rechten en plichten van de Lidstaten voortvloeiend uit elk internationaal instrument waarin ze deelnemen en dat betrekking heeft op de intellectuele eigendomsrechten of op het gebruik van biologische en ecologische hulpbronnen.

II. Organen van de Conventie

Artikel 4 - Algemene Vergadering van Lidstaten

1. Een Algemene Vergadering van Lidstaten wordt hierbij opgericht, hierna naar verwezen als “de Algemene Vergadering”. De Algemene Vergadering is het soevereine lichaam van deze Conventie.

2. De Algemene Vergadering zal elke twee jaar bijeenkomen in een gewone vergadering. Ze kan bijeenkomen in buitengewone vergadering op eigen initiatief of op aanvraag van ofwel het Intergouvernementeel Comité voor de Bescherming van het Immaterieel Cultureel Erfgoed ofwel van tenminste een derde van de Lidstaten.

3. De Algemene Vergadering zal haar eigen Huishoudelijk Reglement goedkeuren.

*Artikel 5 – Intergouvernementeel Comité voor de Bescherming
van het Immaterieel Cultureel Erfgoed*

1. Een Intergouvernementeel Comité voor de Bescherming van het Immaterieel Cultureel Erfgoed, hierna naar verwezen als “het Comité”, wordt hierbij opgericht binnen UNESCO. Het zal bestaan uit afgevaardigden van 18 Lidstaten, gekozen door de Lidstaten in de Algemene Vergadering, eens deze Conventie in werking treedt in overeenstemming met Artikel 34.

2. Het aantal lidstaten in het Comité zal worden verhoogd naar 24 eens het aantal Lidstaten de 50 bereikt.

Artikel 6 – Verkiezing en ambtstermijnen voor Lidstaten van het Comité

1. De verkiezing van de lidstaten van het Comité zullen de principes van evenwichtige geografische vertegenwoordiging en beurtrol nakomen.

2. De Lidstaten van het Comité zullen worden verkozen voor een termijn van vier jaar door de Lidstaten in de Algemene Vergadering.

3. De ambtstermijn van de helft van de lidstaten van het Comité verkozen bij de eerste verkiezing is echter beperkt tot twee jaar. Deze Staten zullen bij loting worden gekozen bij de eerste verkiezing.

4. Om de twee jaar, zal de Algemene Vergadering de helft van de lidstaten van het Comité vernieuwen.

5. Ze zal ook zoveel lidstaten van het Comité kiezen als er nodig zijn om vacatures te bezetten.

6. Een lidstaat van het Comité mag niet worden verkozen voor twee opeenvolgende termijnen.

7. Lidstaten van het Comité zullen afgevaardigden kiezen die gekwalificeerd zijn in de diverse velden van het immaterieel cultureel erfgoed.

Artikel 7- Functies van het Comité

Zonder afbreuk te doen aan andere prerogatieven die het toegekend kreeg door deze Conventie, zullen de functies van het Comité zijn:

- (a) promoten van de doelstellingen van de Conventie, en de implementatie daarvan aanmoedigen en controleren;

(b) duiden van voorbeeldpraktijken (“best practices”) en aanbevelingen doen over maatregelen voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed;

(c) voorbereiden en ter goedkeuring aan de Algemene Vergadering voorleggen van een ontwerpplan voor het gebruik van de middelen van het Fonds, in overeenstemming met Artikel 25;

(d) manieren zoeken om haar middelen te vermeerderen en hiervoor de nodige maatregelen nemen, in overeenstemming met Artikel 25;

(e) voorbereiden en ter goedkeuring aan de Algemene Vergadering voorleggen van operationele richtlijnen voor de uitvoering van deze Conventie;

(f) onderzoeken, in overeenstemming met Artikel 29, van de verslagen voorgelegd door de Lidstaten, en ze samenvatten voor de Algemene Vergadering;

(g) aanvragen voorgelegd door de Lidstaten onderzoeken, en daarover beslissen, in overeenstemming met objectieve selectiecriteria die moeten worden opgesteld door het Comité en goedgekeurd door de Algemene Vergadering voor:

(i) de inschrijving op de lijsten en voorstellen, vermeld onder Artikels 16, 17 en 18;

(ii) het toekennen van internationale bijstand in overeenstemming met Artikel 22.

Artikel 8 - Werkwijzen van het Comité

1. Het Comité zal verantwoording verschuldigd zijn aan de Algemene Vergadering. Het zal verslag uitbrengen bij de Algemene Vergadering over al zijn activiteiten en beslissingen.

2. Het Comité zal zijn eigen Huishoudelijk Reglement goedkeuren bij een tweederde meerderheid van zijn leden.

3. Het Comité mag, op een tijdelijke basis, om het even welke ad hoc commissie voor overleg oprichten die het nodig acht om zijn taken uit te voeren.

4. Het Comité mag zowel elk publiek of privaat lichaam als private personen met erkende competentie in de verschillende domeinen van het immaterieel cultureel erfgoed op zijn vergaderingen uitnodigen ten einde hen te raadplegen over specifieke aangelegenheden.

Artikel 9 – Accreditatie van raadgevende organisaties

1. Het Comité zal de accreditatie van niet-gouvernementele organisaties met erkende competentie op vlak van het immaterieel cultureel erfgoed voorleggen aan de Algemene Vergadering om te fungeren als een raadgevende hoedanigheid voor het Comité.

2. Het Comité zal ook de criteria voor en modaliteiten van zulke accreditatie voorleggen aan de Algemene Vergadering.

Artikel 10 - Het Secretariaat

1. Het Comité zal worden bijgestaan door het Secretariaat van UNESCO.
2. Het Secretariaat zal zowel de documentatie van de Algemene Vergadering en van het Comité als de ontwerpagenda van hun bijeenkomsten voorbereiden en zal de uitvoering van hun beslissingen verzekeren.

III. Bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed op nationaal niveau*Artikel 11 - Rol van de Lidstaten*

Elk Lidstaat zal:

- (a) de nodige maatregelen nemen om de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed aanwezig op zijn grondgebied te verzekeren;
- (b) onder de beschermingsmaatregelen waarnaar wordt verwezen in Artikel 2, paragraaf 3, de verschillende elementen van het immaterieel cultureel erfgoed aanwezig op zijn grondgebied identificeren en definiëren met de medewerking van gemeenschappen, groepen en relevante niet-gouvernementele organisaties.

Artikel 12 - Inventarissen

1. Om de identificatie met het oog op bescherming te verzekeren, zal elke Lidstaat, op een manier afgestemd op zijn eigen situatie, een of meer inventarissen van het immaterieel cultureel erfgoed aanwezig op zijn grondgebied opstellen. Deze inventarissen zullen regelmatig worden bijgewerkt.
2. Als elke Lidstaat periodiek zijn verslag voorlegt aan het Comité, in overeenstemming met Artikel 29, zal het relevante informatie verstrekken over zulke inventarissen.

Artikel 13 - Andere maatregelen voor bescherming

Om de bescherming, ontwikkeling en promotie van het immaterieel cultureel erfgoed aanwezig op zijn grondgebied te verzekeren, zal elke Lidstaat trachten:

- (a) een algemeen beleid te voeren gericht op het bevorderen van de rol van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij en de bescherming van zulk erfgoed in stappenplannen en programma's te integreren;
- (b) een of meer competente instellingen voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed aanwezig op zijn grondgebied aan te stellen of op te richten;
- (c) zowel wetenschappelijke, technische en artistieke studies als onderzoeksmethodologieën aan te moedigen, met het oog op het effectieve beschermen van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder het immaterieel cultureel erfgoed in gevaar

(d) geschikte wettelijke, technische, administratieve en financiële maatregelen aan te nemen gericht op:

(i) het aanmoedigen van de oprichting of de versterking van instellingen voor vorming in het beheer van immaterieel cultureel erfgoed en de overlevering van zulk erfgoed via forum en ruimtes bedoeld voor de voorstelling of expressie daarvan;

(ii) het verzekeren van de toegang tot het immaterieel cultureel erfgoed, maar met respect voor gebruikelijke praktijken die de toegang tot specifieke aspecten van zulk erfgoed regelen;

(iii) het oprichten van documentatie-instellingen voor het immaterieel cultureel erfgoed en de toegankelijkheid ervan bevorderen.

Artikel 14 - Vorming, sensibilisatie en capaciteitsopbouw

Elke Lidstaat zal, met alle geschikte middelen, trachten:

(a) de erkenning van, het respect voor en de ontsluiting van het immaterieel cultureel erfgoed in de maatschappij te verzekeren, in het bijzonder door:

(i) educatieve, sensibiliserende en informatieve programma's, gericht op het algemene publiek, in het bijzonder op jonge mensen;

(ii) specifieke educatieve en trainingsprogramma's binnen de betrokken gemeenschappen en groepen;

(iii) capaciteitsopbouwende activiteiten voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, in het bijzonder op het vlak van management en van wetenschappelijk onderzoek; en

(iv) niet-formele middelen om kennis door te geven;

(b) het publiek op de hoogte te houden van de gevaren die zulk erfgoed bedreigen en van de activiteiten uitgevoerd bij het naleven van deze Conventie;

(c) vorming bevorderen op het vlak van de bescherming van natuurlijke ruimtes en geheugenplaatsen, waarvan het bestaan nodig is om het immaterieel cultureel erfgoed uit te drukken.

Artikel 15 - Deelname van gemeenschappen, groepen en individuen

Binnen het kader van zijn beschermingsactiviteiten van het immaterieel cultureel erfgoed, zal iedere Lidstaat trachten de breedst mogelijke participatie te verzekeren van gemeenschappen, groepen en, waar aangewezen, individuen, die zulk erfgoed creëren, in stand houden en doorgeven en hen actief te betrekken in het beheer ervan.

IV. Bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed op het internationale niveau

Artikel 16 - Representatieve Lijst van het Immaterieel Cultureel Erfgoed van de Mensheid

1. Om betere zichtbaarheid van het immaterieel cultureel erfgoed en het bewustzijn van zijn betekenis te verzekeren en om de dialoog die culturele diversiteit respecteert aan te moedigen, zal het Comité, op het voorstel van de betrokken Lidstaten, een Representatieve Lijst van het Immaterieel Cultureel Erfgoed van de Mensheid oprichten, up-to-date houden en publiceren.
2. Het Comité zal de criteria voor het opstellen, up-daten en publiceren van deze Representatieve Lijst uitwerken en ter goedkeuring voorleggen aan de Algemene Vergadering.

Artikel 17 - Lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed met Nood aan Dringende Bescherming

1. Met de bedoeling om gepaste beschermingsmaatregelen te nemen, zal het Comité een Lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed met Nood aan Dringende Bescherming opstellen, up-to-date houden en publiceren, en zal het zulk erfgoed inschrijven op de Lijst op verzoek van de betrokken Lidstaat.
2. Het Comité zal de criteria voor het opstellen, het updaten en de publicatie van deze Lijst uitwerken en ter goedkeuring voorleggen aan de Algemene Vergadering.
3. In gevallen van hoogdringendheid - waarvan de objectieve criteria zullen worden goedgekeurd door de Algemene Vergadering op het voorstel van het Comité - kan het Comité een item van het betrokken erfgoed inschrijven op de Lijst genoemd in paragraaf 1, na overleg met de betrokken Lidstaat.

Artikel 18 - Programma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed

1. Op basis van voorstellen voorgelegd door de Lidstaten, en in overeenstemming met de criteria die moeten worden bepaald door het Comité en goedgekeurd door de Algemene Vergadering, zal het Comité geregeld nationale, subregionale en regionale programma's, projecten en activiteiten voor de bescherming van het erfgoed selecteren en bevorderen waarvan het denkt dat zij het best de principes en doelstellingen van deze Conventie weerspiegelen, rekening houdend met de bijzondere behoeften van de ontwikkelingslanden.
2. Met dit doel zal het aanvragen van de Lidstaten voor internationale bijstand voor de voorbereiding van zulke voorstellen ontvangen, onderzoeken en goedkeuren.
3. Het Comité zal de implementatie van zulke projecten, programma's en activiteiten begeleiden door voorbeeldpraktijken ("best practices") te verspreiden volgens de modaliteiten die door het Comité bepaald zullen worden.

V. Internationale samenwerking en bijstand

Artikel 19 – Samenwerking

1. Voor de doelstellingen van deze Conventie, omvat internationale samenwerking, onder andere, de uitwisseling van informatie en ervaring, gemeenschappelijke initiatieven, en de realisatie van een bijstandsmechanisme voor de Lidstaten in hun inspanningen om het immaterieel cultureel erfgoed te beschermen.

2. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van hun nationale wetgeving, hun gebruiksrecht en hun praktijken, erkennen de Lidstaten dat de bescherming van immaterieel cultureel erfgoed van algemeen belang is voor de mensheid, en verbinden ze zich ertoe samen te werken op bilaterale, subregionale, regionale en internationale niveaus.

Artikel 20 - Doelen van internationale bijstand

Internationale bijstand kan verleend worden voor de volgende doeleinden:

- (a) de bescherming van het erfgoed ingeschreven op de Lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed met Nood aan Dringende Bescherming;
- (b) de voorbereiding van inventarissen in de zin van Artikels 11 en 12;
- (c) ondersteuning van programma's, projecten en activiteiten op nationale, subregionale en regionale niveaus en gericht op de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed;
- (d) elk ander doel dat het Comité nodig acht

Artikel 21 - Vormen van internationale bijstand

De bijstand verleend door het Comité aan een Lidstaat zal worden geregeld door de operationele richtlijnen, opgesteld in uitvoering van Artikel 7 en bij de overeenkomst waarnaar wordt verwezen in Artikel 24, en kan de volgende vormen aannemen:

- (a) studies aangaande verschillende aspecten van bescherming;
- (b) het voorzien van experts en beoefenaars;
- (c) de vorming van al het nodige personeel;
- (d) de uitwerking van standaardbepalende en andere maatregelen;
- (e) de oprichting en het beheer van infrastructuren;
- (f) het voorzien van uitrusting en know-how;
- (g) andere vormen van financiële en technische bijstand, inclusief, in bepaalde omstandigheden, het toestaan van lage renteleningen en donaties.

Artikel 22 - Voorwaarden met betrekking tot internationale bijstand

1. Het Comité zal de procedure uitwerken om aanvragen voor internationale bijstand te onderzoeken, en zal specificeren welke informatie zal worden opgenomen in de aanvragen,

zoals de voorziene maatregelen en de vereiste interventie, samen met een raming van hun kostprijs.

2. In noodgevallen, zullen aanvragen tot bijstand prioritair behandeld worden door het Comité.

3. Om tot een beslissing te komen zal het Comité de studies en consultaties uitvoeren die het nodig acht.

Artikel 23 - Aanvragen voor internationale bijstand

1. Elke Lidstaat kan een aanvraag voor internationale bijstand voor de bescherming van het immaterieel erfgoed aanwezig op zijn grondgebied voorleggen aan het Comité.

2. Dergelijke aanvraag kan ook gemeenschappelijk worden ingediend door twee of meer Lidstaten.

3. De aanvraag zal de informatie vastgelegd in Artikel 22, paragraaf 1, bevatten samen met de nodige documentatie.

Artikel 24 - Rol van begunstigde Lidstaten

1. In overeenstemming met de bepalingen van deze Conventie, zal de toegekende internationale bijstand geregeld worden door middel van een overeenkomst tussen de begunstigde Lidstaat en het Comité.

2. Als een algemene regel zal de begunstigde Lidstaat, binnen de grenzen van zijn middelen de kosten delen van de beschermingsmaatregelen waarvoor de internationale bijstand is voorzien.

3. De begunstigde Lidstaat zal een verslag over het gebruik dat ze maakte van de gekregen bijstand voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed, voorleggen aan het Comité.

VI. Fonds voor Immaterieel Cultureel Erfgoed

Artikel 25 - Aard en middelen van het Fonds

1. Een “Fonds voor de Bescherming van het Immaterieel Cultureel Erfgoed”, hierna naar verwezen als “het Fonds”, is hierbij opgericht.

2. Het Fonds zal bestaan uit een trustfonds opgericht in overeenstemming met de Financiële Reglementen van UNESCO.

3. De middelen van het Fonds zullen bestaan uit:

(a) bijdragen van de Lidstaten;

(b) voor dit doel door de Algemene Conferentie van UNESCO toegewezen fondsen;

(c) bijdragen, schenkingen of legaten gedaan door:

(i) andere Staten;

(ii) zowel organisaties en programma's van het systeem van de Verenigde Naties, in het bijzonder het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, als door andere internationale organisaties;

(iii) publieke of private lichamen of individuen;

(d) alle intresten verschuldigd op de middelen van het Fonds;

(e) fondsen verzameld door collectes en ontvangsten van evenementen georganiseerd ten voordele van het Fonds;

(f) alle andere middelen toegelaten door de reglementen van het Fonds, die moeten worden opgemaakt door het Comité.

4. Het gebruik van middelen door het Comité zal worden beslist op basis van de richtlijnen bepaald door de Algemene Vergadering.

5. Het Comité mag bijdragen en andere vormen van bijstand voor algemene en bijzondere doelen die te maken hebben met specifieke projecten aannemen, op voorwaarde dat die projecten zijn goedgekeurd door het Comité.

6. Geen politieke, economische of andere voorwaarden die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van deze Conventie mogen verbonden worden aan de bijdragen voor het Fonds.

Artikel 26 - Bijdragen van de Lidstaten aan het Fonds

1. Zonder afbreuk te doen aan elke bijkomende, vrijwillige bijdrage, verbinden de Lidstaten van deze Conventie zich ertoe ten minste om de twee jaar een bijdrage te leveren aan het Fonds. Het bedrag, in de vorm van een uniform percentage toepasbaar voor alle Staten, zal worden bepaald door de Algemene Vergadering. Deze beslissing van de Algemene Vergadering zal aangenomen worden door een meerderheid van de aanwezige en stemgerechtigde Lidstaten, die niet de verklaring hebben afgelegd waarnaar wordt verwezen in paragraaf 2 van dit Artikel. In geen geval mag de bijdrage van de Lidstaat 1% van haar bijdrage aan het gewone budget van UNESCO overschrijden.

2. Elke Staat waar naar wordt verwezen in Artikel 32 of in Artikel 33 van deze Conventie mag echter, op het ogenblik van de deponering van haar ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsinstrument aankondigen, dat hij niet zal gebonden zijn door de bepalingen in paragraaf 1 van dit Artikel

3. Een Lidstaat van deze Conventie die de verklaring heeft afgelegd waarnaar wordt verwezen in paragraaf 2 van dit Artikel kan de bovengenoemde verklaring terugtrekken door de Directeur-generaal van UNESCO te verwittigen. De terugtrekking van de verklaring zal geen gevolgen hebben op de bijdrage verschuldigd door de Staat tot de datum waarop de volgende zitting van de Algemene Vergadering start.

4. Om het Comité in staat te stellen zijn operaties effectief te plannen moeten de bijdragen van de Lidstaten van deze Conventie die de verklaring hebben gemaakt waarnaar wordt verwezen in paragraaf 2 van dit Artikel betaald worden op regelmatige basis, ten minste elke 2 jaar, en moeten zij zo dicht mogelijk bij de bijdragen zijn die de Lidstaten verschuldigd zouden geweest zijn als ze waren gebonden door de bepalingen van paragraaf 1 van dit Artikel.

5. Elke Lidstaat van deze Conventie die achterstaat met de betaling van haar verplichte of vrijwillige bijdrage voor het lopende jaar en het kalenderjaar dat onmiddellijk voorafgaat, zal niet verkiesbaar zijn als Lid van het Comité; deze bepaling zal niet van toepassing zijn bij de eerste verkiezing. De ambtstermijn van zulke Staat die al Lid is van het Comité zal tot een einde komen bij de verkiezingen voorzien in Artikel 6 van deze Conventie.

Artikel 27 – Vrijwillige bijkomende bijdragen voor het Fonds

Lidstaten die wensen vrijwillige bijdragen te leveren naast die voorzien onder Artikel 26 moeten het Comité zo snel mogelijk verwittigen, zodat het zijn activiteiten overeenkomstig kan plannen.

Artikel 28 – Internationale geldinzamelcampagnes

De Lidstaten zullen, voor zover mogelijk is, hun steun verlenen aan internationale geldinzamelcampagnes georganiseerd ten voordele van het Fonds onder de auspiciën van UNESCO.

VII. Verslagen

Artikel 29 – Verslagen door de Lidstaten

De Lidstaten moeten aan het Comité, in de vorm en periodiciteit bepaald door het Comité, verslagen voorleggen over de legislatieve, regulerende en andere maatregelen die zij nemen voor de implementatie van de Conventie.

Artikel 30 – Verslagen door het Comité

1. Op basis van zijn activiteiten en van de verslagen door de Lidstaten waarnaar wordt verwezen in Artikel 29, zal het Comité een verslag voorleggen aan de Algemene Vergadering bij elk van haar zittingen.

2. Het verslag zal onder de aandacht van de Algemene Conferentie van UNESCO worden gebracht.

VIII. Overgangsclausule

Artikel 31 – Relatie tot de Proclamatie van Meesterwerken van het Orale en Immateriële Erfgoed van de Mensheid

1. Het Comité zal de items die voor de inwerkingtreding van deze Conventie uitgeroepen werden tot “Meesterwerken van het Orale en Immateriële Erfgoed van de Mensheid” opnemen in de Representatieve Lijst van het Immaterieel Cultureel Erfgoed.
2. De opname van deze items in de Representatieve Lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed van de Mensheid zal in geen geval vooruitlopen op de criteria voor de toekomstige inschrijvingen die het Comité in overeenstemming met Artikel 16 paragraaf 2 zal bepalen.
3. Er zal geen verdere Proclamatie worden gedaan na de inwerkingtreding van deze Conventie.

IX. Slotclausules

Artikel 32 – Ratificatie, aanvaarding of goedkeuring

1. Deze Conventie zal onderworpen worden aan ratificatie, aanvaarding of goedkeuring door de Lidstaten van UNESCO in overeenstemming met hun respectieve grondwettelijke procedures.
2. De ratificatie-, aanvaardings- of goedkeuringsakten moeten worden neergelegd bij de Directeur-Generaal van UNESCO.

Artikel 33 – Toetreding

1. Deze Conventie zal toegankelijk zijn voor alle Staten die geen Lid zijn van UNESCO en die door de Algemene Conferentie van UNESCO zullen uitgenodigd worden om toe te treden.
2. Deze Conventie zal ook toegankelijk zijn voor territoria die een volledig intern zelfbestuur genieten, als zodanig erkend door de Verenigde Naties, maar die geen volledige onafhankelijkheid verworven hebben in overeenstemming met resolutie 1514 (XV) van de Algemene Vergadering, en die bevoegdheid hebben over de materies aangestuurd door deze Conventie, inclusief de bevoegdheid om verdragen met betrekking tot die materies af te sluiten.
3. Het instrument van toetreding moet worden neergelegd bij de Directeur-generaal van UNESCO.

Artikel 34 – Inwerkingtreding

Deze Conventie zal in werking treden drie maanden na de datum van de deponering van de dertigste ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte, maar alleen voor die Staten die hun respectieve ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte indienden op of voor die datum. Zij zal van kracht worden voor andere Lidstaten drie maanden na het indienen van hun ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakte.

Artikel 35 – Federale of niet-unitaire constitutionele systemen

De volgende bepalingen zullen van toepassing zijn voor Lidstaten die een federaal of niet-unitair constitutioneel systeem hebben:

(a) met betrekking tot de bepalingen van deze Conventie, waarvan de uitvoering onder de legale jurisdictie van de federale of centrale legislatieve macht valt, zullen de verplichtingen van het federale of centrale bestuur dezelfde zijn als voor die Lidstaten die geen federale Staten zijn;

(b) met betrekking tot de bepalingen van deze Conventie, waarvan de uitvoering onder de jurisdictie van individuele constituerende Staten, landen, provincies of kantons valt, die niet door het constitutionele systeem van de federatie verplicht zijn legislatieve maatregelen te nemen, zal het federale bestuur de bevoegde overheden van die Staten, landen, provincies of kantons van de bovengenoemde bepalingen op de hoogte brengen en de aanneming van de Conventie aanbevelen.

Artikel 36 – Opzegging

1. Elke Lidstaat mag deze Conventie opzeggen.
2. De opzegging moet schriftelijk worden bekendgemaakt ingediend bij de Directeur-generaal van UNESCO.
3. De opzegging zal ingaan twaalf maanden na de ontvangst van de opzeggingsakte. Het zal in geen geval de financiële verplichtingen van de opzeggende Lidstaat beïnvloeden tot de datum waarop de terugtrekking ingaat.

Artikel 37 – Depositaire functies

De Directeur-generaal van UNESCO, als Bewaarder van deze Conventie, zal zowel de Lidstaten van de Organisatie, de niet-lidstaten van de Organisatie waarnaar wordt verwezen in Artikel 33, als de Verenigde Naties, op de hoogte brengen van het neerleggen van de ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings- of toetredingsakten voorzien in Artikels 32 en 33, en van de opzeggingen voorzien in Artikel 36.

Artikel 38 – Amendementen

1. Een Lidstaat kan schriftelijk aan de Directeur-generaal amendementen voor deze Conventie voorstellen. De Directeur-generaal zal deze voorstellen verspreiden naar alle Lidstaten. Als, binnen zes maanden vanaf de datum van de verspreiding van de communicatie, minstens de helft van de Lidstaten positief antwoordt op de aanvraag, zal de Directeur-generaal dit voorstel voordragen voor discussie en mogelijke goedkeuring op de volgende bijeenkomst van de Algemene Vergadering.
2. Amendementen zullen worden goedgekeurd met een tweederde meerderheid van de aanwezige en stemgerechtigde Lidstaten.
3. Na goedkeuring, zullen amendementen voor deze Conventie ter ratificatie, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden voorgelegd aan de Lidstaten.
4. Voor de Lidstaten die hen geratificeerd, aangenomen, goedgekeurd hebben of ertoe zijn toegetreden zullen de amendementen in werking treden drie maanden na het indienen van de akten waarnaar verwezen wordt in paragraaf 3 van dit Artikel, door tweederde meerderheid van de Lidstaten. Daarna, voor elke Lidstaat die een amendement bekrachtigt, aanneemt,

goedkeurt of ertoe toetreedt, zal het bovengenoemde amendement in werking treden drie maanden na de datum van indiening door die Lidstaat van haar ratificatie-, aanvaardings-, goedkeurings-, of toetredingsakte.

5. De procedure uiteengezet in paragrafen 3 en 4 is niet van toepassing op amendementen op Artikel 5 betreffende het aantal Lidstaten van het Comité. Deze amendementen zullen in werking treden op het moment dat ze zijn goedgekeurd.

6. Een staat die een participant wordt van deze Conventie na het inwerkingtreden van amendementen in overeenkomst met paragraaf 4 van dit Artikel zal, bij gebrek aan andere intentieverklaring, worden beschouwd:

(a) als een participant van deze Conventie zoals geamendeerd; en

(b) als een participant van de niet-geamendeerde Conventie in relatie met alle Lidstaten die niet gebonden zijn door de amendementen.

Artikel 39 – Geautoriseerde teksten

Deze Conventie werd opgesteld in het Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans, de zes teksten zijn gelijk rechtsgeldig.

Artikel 40 – Registratie

In overeenstemming met Artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, zal deze Conventie geregistreerd worden bij het Secretariaat van de Verenigde Naties op vraag van de Directeur-generaal van UNESCO.

GEDAAN te Parijs, deze derde dag van november 2003, in twee authentieke kopieën die de handtekening dragen van de voorzitter van de 32ste vergadering van de Algemene Conferentie en van de Directeur-generaal van UNESCO. Deze twee kopieën zullen worden gedeponereerd in de archieven van UNESCO. Eensluitend verklaarde afschriften zullen zowel worden bezorgd aan alle Staten waarnaar wordt verwezen in Artikels 32 en 33, als aan de Verenigde Naties.

De bovenstaande tekst is de authentieke tekst van de Conventie hierbij volwaardig aangenomen door de Algemene Conferentie van UNESCO op haar 32ste vergadering, gehouden te Parijs en afgesloten verklaard op de zeventiende dag van oktober 2003.

TEN GETUIGE WAARVAN de ondergetekenden deze Conventie getekend hebben deze derde dag van november 2003

Voorzitter van de Algemene Conferentie

Directeur-generaal

Eensluitend afschrift

Parijs,

Juridisch Adviseur

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

(vertaling naar het Nederlands, Vlaams Centrum voor volkscultuur : Diliaana Moens (stagiaire)
en Marc Jacobs, afdeling Beeldende Kunst en Musea: Arlette Thys, 2004)

**CONVENTION FOR THE SAFEGUARDING
OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE**

Paris, 17 October 2003

CONVENTION FOR THE SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and re-creation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1 – Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- (a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- (b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- (c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- (d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:

- (a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
- (b) performing arts;
- (c) social practices, rituals and festive events;
- (d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
- (e) traditional craftsmanship.

3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and non-formal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.
4. “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.
5. This Convention applies *mutatis mutandis* to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3 – Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

- (a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or
- (b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4 – General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.
2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.
3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5 – Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.
2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6 – Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.
2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.
3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.
4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.
5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.
6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.
7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7 – Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

- (a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;
- (b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;
- (d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;
- (e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;
- (f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;
- (g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:

- (i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;
- (ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8 – Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.
2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.
3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.
4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9 – Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of non-governmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.
2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10 – The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11 – Role of States Parties

Each State Party shall:

- (a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant non-governmental organizations.

Article 12 – Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.
2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13 – Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

- (a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;
- (b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- (c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;
- (d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:
 - (i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;
 - (ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;
 - (iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14 – Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

- (a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:
 - (i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;
 - (ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;

- (iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and
- (iv) non-formal means of transmitting knowledge;
- (b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;
- (c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15 – Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16 – Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17 – List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.
3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18 – Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and

activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.

2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.

3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19 – Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.

2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20 – Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

- (a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
- (b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
- (c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- (d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21 – Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- (a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- (b) the provision of experts and practitioners;
- (c) the training of all necessary staff;
- (d) the elaboration of standard-setting and other measures;

- (e) the creation and operation of infrastructures;
- (f) the supply of equipment and know-how;
- (g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22 – Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23 – Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24 – Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.
2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.
3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25 – Nature and resources of the Fund

1. A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) contributions made by States Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - (i) other States;
 - (ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;
 - (iii) public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on the resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.
4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.
5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.
6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26 – Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.
2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take

effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.

4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27 – Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28 – International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29 – Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30 – Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.

2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31 – Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.

2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.
3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses

Article 32 – Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35 – Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;
- (b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to

take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36 – Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38 – Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.
4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:

- (a) as a Party to this Convention as so amended; and
- (b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.